

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 14C/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418201168
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4418201168.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: S. V., nar. XX.X.XXXX, bytom N., M.R. I. XXXX/XX, zast. K. advokáti, s.r.o., G., A. XX/A, P.O.G. XX, SK-XXXXX G., proti žalovanému: S. E., nar. X.X.XXXX, bytom I., K. 13, zast. JUDr. Andrej Struhár, advokát, Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 8000 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal 9.007,48 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.000 eur od 17. 02. 2017 do zaplatenia s tým, že suma 9.007,48 eura pozostávala z požičanej istiny 8.000 eur a zo sumy 1.007,48 eura - uhradených úrokov z úveru za obdobie od 12. 02. 2016 do 31. 12. 2016, Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ho vo februári 2016 požiadal o poskytnutie pôžičky v súvislosti s rozbiehajúcim sa podnikaním v oblasti gastronómie a požadovanú hotovosť nemal k dispozícii, preto ako jeho švagor si bol ochotný vziať si na tento účel spotrebiteľský úver. O. XX. XX. XXXX uzatvoril ako dlžník so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere na sumu 8.000 eur s úrokovou sadzbou 14,90 % ročne na obdobie 8 rokov. Žalovaný s týmto súhlasil a sľúbil vrátiť dlžnú sumu do roka. Bankou poskytnutú sumu 8.000 eur bez zbytočného odkladu zaslal žalovanému platobným príkazom zo dňa 17. 02. 2016, deň potom ako žalovaný uzatvoril zmluvu o nájme nebytových priestorov, v ktorých malo byť jeho reštauračné zariadenie. Žalovaný mu do jedného roka odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov, t. j. do 17. 02.2017 tieto nevrátil, napriek viacerým ústnym a písomným urgenciám formou SMS. Preto žalobca banke splatil finančné prostriedky a do 31. 12. 2016 okrem istiny uhradil Slovenskej sporiteľni tiež úroky z úveru vo výške 1.007,48 eura. Úroky si uplatnil do 31. 12. 2016, keďže v decembri 2016 sa mu podarilo čerpaný úver prefinancovať prostredníctvom VÚB, ktorá mu ponúkla úver s nižšou úrokovou sadzbou.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že si od žalobcu pôžičku nezobral, nie je mu nič dlžný a tvrdenia žalobcu sú nepravdivé. Uviedol, že povinnosť vydať plnenie získané bez právneho dôvodu vzniká podľa zákona tomu, kto ho získal, kto ho spotreboval, pričom v konaní nebolo preukázané, že žalobca mienil plniť jemu a že by mal byť adresátom plnenia 8.000 eur. So žalobcom sa nikdy na žiadnom plnení alebo pôžičke nedohodol, nikdy žiadne platobné údaje žalobcovi neposkytol a žiadne plnenie od žalobcu nežiadal. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že ak by žalovaný nejakú pôžičku chcel, mohol si peniaze obstarat' (s vtedajšou manželkou). Žalobcom bolo plnené na účet jeho bývalej manželky. Ak súd prvej inštancie konštatoval nepreukázanie akéhokoľvek právneho dôvodu na plnenie a rovnako žalobca svojím vyjadrením na pojednávaní sa s takýmto (predbežným) posúdením stotožnil, potom jedinou osobou, ktorá plnenie od žalobcu prijala je jeho bývalá manželka, ktorá ako majiteľ

účtu zodpovedala a zodpovedá za jeho vrátenie (vydanie). Poukázal na ust. § 145 ods. 2 OZ, ktoré upravuje vzájomné vzťahy manželov a tretích osôb s ohľadom na dispozičné úkony bezpodielových spoluvlastníkov a mal za to, že vo vzťahu k tretím osobám zakladá aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí. V konaní nebolo dokázané, že by vyčerpával a spotreboval prostriedky, pretože ním vybratá suma z účtu bola menšia, ako bola suma zostatku na účte pred dňom 17. 02. 2016. V nadväznosti na uvedené rezultoval, že k získaniu bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu dochádza okamihom prijatia plnenia, čo je v tomto prípade okamih pripísania peňažných prostriedkov na účet jeho bývalej manželky. Z uvedených dôvodov mal za to, že u neho chýba pasívna legitímácia, pretože podľa ustanovení Občianskeho zákonníka za vrátenie sumy 8.000 eur nezodpovedá, plnenie od žalobcu nikdy neprijal a nespotreboval. Namietal i posúdenie námietky premlčania. Podľa súdu sa žalobca mal o obohatení dozvedieť dňa 07. 03. 2018 a dovtedy mal žiť v presvedčení, že ide o pôžičku. Preto žalobu podal v rámci subjektívnej a aj objektívnej premlčacej doby. Tento záver súdu považoval za rozporný s tvrdením, že žalovaná suma je bezdôvodným obohatením. Žalobca nepredložil súdu dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že objektívne mal dôvod sa domnievať, že o pôžičku išlo. Za neracionálne považoval konanie žalobcu, ktorý sa o splatenie svojej údajnej pôžičky začal zaujímať rok po jej splatnosti, hoci na strane druhej podľa vlastných tvrdení musel splácať vysoké splátky banke, v ktorej si požičal peniaze. Mal za to, že v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by vznik vedomosti o obohatení a teda o začiatku subjektívnej lehoty spájali s iným dátumom, ako so samotným plnením (17. 02. 2016) na účet jeho bývalej manželky. Z opatrnosti namietol aj výrok v časti o úroku z omeškania, ktorý bol priznaný od dňa 17. 02. 2017. Ak súd vzťah v prejednávanej veci právne zdôvodnil, že ide o bezdôvodné obohatenie, potom časom splnenia záväzku by bol prvý deň potom, kedy žalobca požiadal o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka).

3. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 14C/6/2018-107 zo dňa 4.10.2018 žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 8000 € s príslušenstvom, keď právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo žalovanému a jeho manželke tým, že prijali od žalobcu takéto plnenie a to za trvania ich manželstva, čím im vznikol solidárny záväzok.

4. Krajský súd Nitra uznesením 6Co/151/2019-164 zo dňa 31.1.2020 po odvolaní sa žalovaného zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a uviedol, že v predmetnom konaní sa žalobca domáhal vrátenia dlžnej sumy z titulu zmluvy o pôžičke, pričom súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom bezdôvodné obohatenie môže nastať v 5 rôznych prípadoch (bod 13 a 19 uvedeného uznesenia), uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca na základe zmluvy o splátkovom úvere z 12.2.2016 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava mal k dispozícii sumu 8000 € a túto sumu previedol dňa 17. 02. 2016 sumu na účet č. N XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý bol vedený na meno jeho sestry a súčasne manželky žalovaného S. E.. Suma 8.000 eur bola pripísaná na uvedený účet dňa XX. XX. 2016. K tejto finančnej operácii prišlo za trvania manželstva žalovaného so sestrou žalobcu ako aj za trvania ich BSM. Majiteľom účtu síce bola manželka žalovaného, ale jednalo sa o jediný účet manželov, pričom dispozičné oprávnenie k účtu mal i žalovaný a reálne vykonával výbery z tohto účtu a na uvedený účet mu chodila aj mzda. Je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný musel mať vedomosť o pripísaní sumy 8.000 eur na ich jediný účet ako manželov, pretože uvedené zodpovedá elementárnej finančnej gramotnosti a opatrnosti, najmä za predpokladu, že s týmto účtom žalovaný reálne disponoval a plánoval rozbehnúť podnikanie, ktoré bolo finančne náročné. Tiež sumu 8.000 eur nemožno považovať za sumu, ktorá by bola ľahko prehliadnuteľná, ide o vysokú sumu a za situácie, že v čase jej pripísania na účet žalovaného a jeho manželky boli obaja nezamestnaní, zaradení ako uchádzači o zamestnanie na ÚPSVaR od 19. 10. 2015, nemohlo pripísanie tejto sumy uniknúť pozornosti žalovaného, rozhodne nie v čase riešenia začiatkov podnikateľských aktivít, na ktoré potrebovali vysokú hotovosť. Žalovaný ako podnikateľ uzavrel dňa 16. 02. 2016 Zmluvu o nájme nebytových priestorov nachádzajúcich sa v Nových L. na ul. S. bašta XX za účelom ich užívania na reštauráciu a kanceláriu. O. 31. 03. 2016 bola zapísaná do Obchodného registra v Nitre obchodná spoločnosť TRIPLE M s.r.o., ktorej spoločníkmi a konateľmi bol žalovaný a v tom čase aj jeho manželka S. E. - výška vkladu každého z nich bola 2.500 eur. Manželstvo žalovaného a S. E. bolo rozvedené na návrh žalovaného, ktorý bol doručený súdu XX. XX. 2017, a to rozsudkom OS Nové Zámky č. k. XXP/XXX/XXXX-XX, zo dňa XX. 02. 2018, ktorým dňom nadobudol rozsudok aj právoplatnosť. Na základe uvedeného uzavrel, že v konaní zostalo sporným na základe akého právneho titulu bola suma 8.000 eur pripísaná na účet manželky žalovaného. S ohľadom na citovaný právny výklad je zrejmé, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, keďže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Pre jej platné uzavretie je potrebné predovšetkým

presné označenie zmluvných strán, určenie predmetu pôžičky a reálne odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. V prejednávacom prípade zostalo sporné, či tento vzťah bol zmluvou o pôžičke, medzi akými stranami tento vzťah vznikol, teda či prípadná zmluva o pôžičke bola konkludentne uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, žalobcom na jednej strane a žalovaným a jeho manželkou na strane druhej, resp. medzi žalobcom a len manželkou žalovaného, teda či sa jedná o solidárny záväzok oboch manželov vzniknutý za trvania BSM.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaný sa niekedy v roku 2001 zoznámil s jeho sestrou, odvtedy sa aj poznajú, pracoval s ňou v zahraničí a v roku 2015 sa rozhodli prísť na Slovensko a keď sestra zostala tehotná, vravel mu, aby zostali doma pri rodine a hľadali preto priestor na podnikanie - reštauráciu, na to bolo treba peniaze, ale pretože obaja so sestrou boli nezamestnaní, banka im peniaze nedala, nedarilo sa mu požičať od známeho, až prišlo na to, že žalovanému navrhol, že to zoberie na seba on, v sporiteľni mu vypočítali, že podľa jeho príjmu môže dostať 8000 €, podpísal zmluvu a asi o 2-3 dni prišli peniaze na jeho účet, keď sa tam objavili, ukázal to svojej matke a povedal, že mu pošle polovicu a potom druhú, ale ona ho presvedčila, aby mu poslal všetko, pretože peniaze potrebujú. Uviedla, že to aj spravil a sumu 8000 € poslal na účet svojej sestry, ktoré už mal skôr, keďže iný účet nemali a keď k nim potom prišli, žalovaný mu potvrdil, že peniaze prišli a že objednal šporák, pričom dohoda bola taká, že založí eseročku, on tam bude ako tichý spoločník a keď sa to rozbehne, pôjde do firmy aj on, za nejaký čas sa uvidí a keď bude nejaký kapitál, tak mu peniaze vráti, nedohodli sa kedy presne. Ďalej uviedol, že písomná dohoda nebola, žalovaný si vybavil nájomnú zmluvu na svoje meno, no potom prišli problémy a dostal výpoveď, sestra sa o tejto pôžičke dozvedela až po tejto výpovedi, žalovaný zostal bez príjmu, no on to nechal tak s tým, že mu peniaze vráti až neskôr, keď však prišlo k tomu, že sa s jeho sestrou rozvádajú a že ju niekedy v marci 2018 napadol, poslal mu sms-ky, aby peniaze vrátil, predtým ho vyzýval aj ústne, neskôr aj písomne, ale nereagoval a potom tvrdil, že si nič nepožičal.

7. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je to celé vymyslené a vykonštruované, s manželkou robili v zahraničí a zarobili dostatok prostriedkov, aby mali na podnikanie a nepotrebovali si požičovať, na účte mali niekoľko tisíc eur a mal aj rezervu u svojej matky, je to iba údajná pôžička, on nikdy o žiadnej nevedel, finančné veci mala na starosť manželka, všetko riešila sama a jeho neinformovala, dokonca ani o tom, že si zobrala úver 17 000 €, on sa nikdy so žalobcom na tom, čo on tvrdil, nedohodli. Uviedol, že on svoj účet nemal, pokiaľ ide o účet manželky, bol ich jediným účtom, bol na ňom disponentom, ale nikdy nevyberal peniaze sám, vždy to robili spolu, prehľad o účte nemal a dodal, že žalobca ho nikdy na vrátenie peňazí nevyzýval.

X. Svedok P. V. vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovaným nemá žiadny vzťah, pretože ten vyvoláva konflikty a môže povedať, že bol kvôli nemu v Y. v Šali kvôli peniazom sa spýtať akú pôžičku by mohol dostať, ale podmienky mu nevyhovovali, to bolo všetko, viac to neriešili, až dodatočne sa dozvedel, že peniaze mu poskytol jeho syn, bolo to 8000 € a viac nevie.

9. Svedkyňa S. E., sestra žalobcu, vo svojej výpovedi uviedla, že žalovaný je jej bývalým manželom, riešia súdne spory a nerozprávajú sa a môže povedať, že to bolo asi v marci 2016, kedy sa od brata dozvedela, že požičal žalovanému peniaze, predtým to vraj tajil, lebo ju nechceli zaťažovať. Uviedla, že keď sa z Rakúska vrátili, mali dostatok peňazí, ale zostala tehotná, obaja boli nezamestnaní, peniaze sa míňali. Uviedla, že vie toľko, že peniaze mal žalovaný splácať postupne, viac to však neriešila a to ani po tom ako žalovaný odišiel do Rakúska, až neskôr to vytiahol jej brat, dozvedela sa, že 8000 € poslal na ich účet, ktorého ona bola majiteľom a žalovaný disponentom, neriešila to, myslela, že majú dostatok prostriedkov, výpisy z účtu kontrolovala iba sporadicky, na výbery z banky chodil väčšinou žalovaný. Dodala, že číslo svojho účtu dala bratovi už v roku 2013.

10. Svedkyňa I. V. vo svojej výpovedi uviedla, že so žalovaným má neutrálny vzťah, stretávajú sa len keď príde pre vnučku, nehnevá sa na neho, iba jej zle padne, že opustil 1,5 ročné dieťa a môže povedať, že vedela vopred, že kvôli peniazom ide syn do banky a bola aj pri tom, keď synovi na účet prišli peniaze zo sporiteľne, bolo to 8000 €, ukázal jej to na svojom počítači a vzápätí túto sumu poslal na účet žalovanému, najprv chcel poslať iba polovicu, ale povedala mu, nech pošle všetko, že tie peniaze potrebujú, vzápätí žalovanému volal, že peniaze previedol a keď asi o 2 dni išli s manželom k žalovanému

a ich dcére, žalovaný potvrdil, že peniaze prišli. Uviedla, že bola pri tom, keď žalobca od žalovaného tie peniaze pýtal, bolo to niekedy v decembri 2017 až januári 2018.

11. Zo správy ČSOB a.s. Bratislava z 23.11.2020 súd zistil, že na účet S. E. č. N bola dňa XX.X.XXXX pripísaná suma XXXX € a to z účtu žalobcu.

12. Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 451 a nasl. OZ) spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. Vzniku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie je vždy potrebné splnenie všetkých predpokladov a to získanie bezdôvodného obohatenia jedným subjektom, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma iného subjektu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia jedným subjektom a majetkovou ujmovou druhého subjektu. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. Aktívna legitímácia pri uplatnení právomoci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z ust. § 456 OZ. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie postihnutým, a preto oprávneným veriteľom je ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch. Účelom hore citovanej právnej úpravy je predovšetkým zabrániť vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Ak však už bezdôvodné obohatenie vzniklo, právna úprava zabezpečuje povinnosť jeho vydania.

Občiansky zákonník rozoznáva 5 foriem bezdôvodného obohatenia: 1/ bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, t.j. plnenie, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Nedostatok právneho dôvodu musela existovať už od začiatku. Predovšetkým ide o prípady, keď ten, kto bez právneho dôvodu plnil, právny dôvod predpokladal, takže plnil neexistujúci dlh. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. V takomto prípade však treba skúmať, či nedošlo ku konkludentnému uzatvoreniu zmluvy a druhý účastník plnenie akceptoval a poskytol protiplnenie. Takýto postup je možný len vtedy, keď zmluvu možno uzavrieť v akejkoľvek forme. 2/ Bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla je to z neplatnej zmluvy. Keď je zmluva neplatná, treba posudzovať jednak podľa všeobecných ustanovení o zmluvách (§ 43 a nasl.), jednak podľa ustanovení upravujúcich ten typ zmluvy, o ktorý v danom prípade ide. V prípade atypickej zmluvy musia byť splnené podmienky ustanovené v § 51. 3/ Bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval a potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napr. splnením rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2), odstúpením od zmluvy (§ 48) alebo zrušením zmluvy. 4/ Bezdôvodné obohatenie získané z nestatočných zdrojov. Sem je potrebné zahrnúť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi. Platí, že každý trestný čin je konaním proti dobrým mravom, čo však neplatí opačne, nie každé konanie proti dobrým mravom je aj trestným činom. Za zdroj, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ) a ktorý možno považovať za nestatočný zdroj, je len taký zdroj, ktorý konkrétna právna úprava neprobuje. Pri hodnotení nedostatočnosti zdroja sa uplatňuje domnienka statočnosti majetkového zdroja, a preto nestatočnosť zdroja musí preukazovať ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. 5/ Bezdôvodné obohatenie získané plnením za niekoho, kto podľa práva mal plniť sám. Na vznik záväzku z bezdôvodného obohatenia sa teda nevyžaduje, aby sa bezdôvodné obohatenie získalo na úkor iného protiprávnym úkonom, avšak na druhej strane nie je vylúčené, že v konkrétnom prípade bude protiprávne konanie vystupovať ako predpoklad vzniku bezdôvodného obohatenia (napr. získanie majetkového prospechu z nestatočných zdrojov v dôsledku trestnej činnosti). Bezdôvodné obohatenie jedného subjektu na úkor majetkovej sféry druhého subjektu môže spočívať v získaní peňazí, v získaní majetkovej hodnoty vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá spočíva vo vykonanej práci, v rozmnožení aktív alebo znížení pasív. Ak však už bezdôvodné obohatenie vzniklo, právna úprava zabezpečuje povinnosť jeho vydania. Povinným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil a oprávneným subjektom je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo.

13. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

15. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že dlh splatil (celkom, príp. čiastočne) a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

16. Z vykonaného dokazovania má súd za jednoznačne preukázané, že uviedol, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca na základe zmluvy o splátkovom úvere z 12.2.2016 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava mal k dispozícii sumu 8000 € a túto sumu previedol dňa 17. 02. 2016 sumu na účet č. N XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý bol vedený na meno jeho sestry a súčasne manželky žalovaného S. E.. N. X.XXX eur bola pripísaná na uvedený účet dňa XX. XX. XXXX. K tejto finančnej operácii prišlo za trvania manželstva žalovaného so sestrou žalobcu ako aj za trvania ich BSM. Majiteľom účtu síce bola manželka žalovaného, ale jednalo sa o jediný účet manželov, pričom dispozičné oprávnenie k účtu mal i žalovaný a reálne vykonával výbery z tohto účtu a na uvedený účet mu chodila aj mzda. Je možné súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný musel mať vedomosť o pripísaní sumy 8.000 eur na ich jediný účet ako manželov, pretože uvedené zodpovedá elementárnej finančnej gramotnosti a opatrnosti, najmä za predpokladu, že s týmto účtom žalovaný reálne disponoval a plánoval rozbehnúť podnikanie, ktoré bolo finančne náročné. Tiež sumu 8.000 eur nemožno považovať za sumu, ktorá by bola ľahko prehliadnuteľná, ide o vysokú sumu a za situácie, že v čase jej pripísania na účet žalovaného a jeho manželky boli obaja nezamestnaní, zaradení ako uchádzači o zamestnanie na ÚPSVaR od 19. 10. 2015, nemohlo pripísanie tejto sumy uniknúť pozornosti žalovaného, rozhodne nie v čase riešenia začiatkov podnikateľských aktivít, na ktoré potrebovali vysokú hotovosť. Žalovaný ako podnikateľ uzavrel dňa 16. 02. 2016 zmluvu o nájme nebytových priestorov nachádzajúcich sa v J. L. na ul. S. bašta XX za účelom ich užívania na reštauráciu a kanceláriu. O. 31. 03. 2016 bola zapísaná do Obchodného registra v Nitre obchodná spoločnosť TRIPLE M s.r.o., ktorej spoločníkmi a konateľmi bol žalovaný a v tom čase aj jeho manželka Marcela E. - výška vkladu každého z nich bola 2.500 eur. Manželstvo žalovaného a S. E. bolo rozvedené na návrh žalovaného, ktorý bol doručený súdu 20. 09. 2017, a to rozsudkom OS Nové L. č. k. XXP/XXX/XXXX-XX, zo dňa XX. 02. 2018, ktorým dňom nadobudol rozsudok aj právoplatnosť.

17. Sporným zostalo, či medzi stranami sporu (žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom) došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke a s akým obsahom, resp. či prípadne na strane dlžníkov bola i sestra žalobcu (a zároveň vtedajšia manželka žalovaného) a či teda prípadne vznikol medzi vtedajšími manželmi (žalovaným a sestrou žalobcu) solidárny záväzok pôžičku vrátiť.

18. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného nedošlo, pretože nebol naplnený žiaden zo spôsobov uvedených v bode 13 tohto rozsudku pre vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Súd sa nestotožňuje so záverom v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie v tomto smere a to aj preto, že podľa jeho názoru nebolo preukázané, že by sa suma 8000 €, ktorú žalobca poukázal na spoločný účet žalovaného a jeho vtedajšej manželky, bola dostala

do dispozície žalovaného. Takýto záver o bezdôvodnom obohatení sa žalovaného nekonštatoval ani odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení.

19. Zostalo na posúdení súdu, či medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke alebo nie, resp. v akom právnom vzťahu v súvislosti so sumou 8000 €, ktorá bola žalobcom poukázaná na účet žalovaného a jeho vtedajšej manželky, strany sporu sú.

20. Súd konštatuje, že okrem skutočností uvedených v bode 16 tohto rozsudku (ktoré v konaní preukázané boli) zostali spornými všetky ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca v konaní tvrdil. Nie je nesporne preukázané k akej dohode ohľadom peňazí, s akým obsahom a či vôbec medzi stranami došlo, keďže neexistuje písomná dohoda o tom a okrem tvrdení strán sporu, ktoré sú diametrálne odlišné a protichodné, svedčia o pôžičke medzi nimi iba svedkovia E., V. a V. (ich výpovede hodnotí súd nižšie), najmä však nebolo v konaní preukázané, či sa suma XXXX € dostala do dispozície žalovaného, resp. či ich tento z účtu vybral a či ich použil a na aký účel. V tejto časti žalobca dôkazné bremeno neunesol a nakoľko disponovanie žalovaného s týmito finančnými prostriedkami preukázané nebolo, nemôže súd konštatovať, že by tu vznikla žalovanému povinnosť tieto prostriedky (či už ako pôžičku alebo bezdôvodné obohatenie) vrátiť žalobcovi.

21. Je tomu tak preto, že medzi stranami nedošlo k písomnej zmluve o pôžičke, ale mali sa podľa tvrdení žalobcu so žalovaným dohodnúť na nej iba ústne a preto, že neexistujú žiadne iné dôkazy o tom, k akej dohode a či vôbec medzi nimi došlo (s výnimkou výpovedí svedkov, ktorých dôveryhodnosť súd hodnotí v ďalších bodoch tohto rozsudku), čím sa žalobca dostal do dôkaznej núdze, v ktorej nedokáže svoje tvrdenia bez akejkoľvek pochybnosti preukázať a súd konštatuje, že žalobca preto svoje dôkazné bremeno v tomto konaní neunesol, keď nepreukázal, že by medzi ním a žalovaným bolo došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke a k odovzdaniu prostriedkov, ktoré mali byť jej predmetom, žalovanému a teda k naplneniu zákonných znakov zmluvy o pôžičke.

22. Navyše je treba poukázať na to, že v tvrdeniach žalobcu samotného sú aj v zásadných skutočnostiach diametrálne rozpory. Je tomu tak napríklad pri jeho tvrdení ohľadom toho kedy mal žalovaný pôžičku vrátiť, keď v žalobe tvrdí, že sa dohodli, že tak urobí do roka, vo svojej výpovedi však uviedol, že sa na termíne vrátenia pôžičky nedohodli a tiež vo svojom vyjadrení z 24.5.2018 uvádzal, že ho o pôžičku požiadal žalovaný, vo svojej výpovedi uviedol, že jej poskytnutie žalovanému navrhol on sám. Ide o tak zásadné (a rozporné) tvrdenia, že sa súdu javí ako nelogické, aby sám žalobca nevedel aký bol obsah dohody so žalovaným, o ktorom tvrdí, že vznikla, pričom od uvedených udalostí neuplynul nejaký zásadne dlhý čas. Pokiaľ vypovedá takýmto spôsobom, javí sa jeho výpoveď ako rozporná a nedôveryhodná.

23. Nelogické sa súdu javí (a tým je aj pre súd nedôveryhodne pôsobiace) tvrdenie matky žalobcu, že po tom ako žalobca poslal peniaze na účet žalovanému (na účet patriaci sestre žalobcu), mu túto skutočnosť telefonicky potvrdil, čo však žalobca sám ani netvrdil a ani nespomenul, pričom súd má za to, že ide o podstatnú skutočnosť, ktorú by žalobca bol uviedol, najmä v situácii, keď si spomína na iné detaily z uvedeného dňa. Taktiež sa súdu javí ako nelogické to, že by sa mala sestra žalobcu, ktorá bola v rozhodnom čase manželkou žalovaného, o pôžičke dozvedieť až dodatočne, že neriešila to aké prostriedky a z akého zdroja prišli na jej účet a je nepochopiteľné až neuveriteľné, aby na jej účet prišli prostriedky v takejto výške a ona by sa o tom nedozvedela (tu má súd za to, že musela o tejto transakcii vedieť - podobne ako je tento záver prijatý u žalovaného samotného v bode 4 tohto rozsudku). To isté platí aj o tvrdení žalobcu, že o tejto pôžičke nepovedal nikomu nič vopred (okrem svojej matky, ktorá mala vedieť, že ide preto do banky) a že sa o tieto veci ani neskôr členovia jednej domácnosti nezaujímali.

24. Pokiaľ ide o výpovede svedkov E., V. a V. ako celok, súd konštatuje, že u všetkých sa jedná o osoby blízke žalobcovi (sestra a rodičia), osoby, ktoré majú priamy záujem na výsledku sporu (najmä sestra žalobcu), osoby, ktoré ku žalovanému nemajú žiaden vzťah, prípadne je ich vzťah negatívny, čo všetci priznali, navyše je z obsahu ich výpovedí a aj z obsahu spisu Q. súdu J. L. XXP/X/XXXX zjavné, že vzťah žalovaného a jeho bývalej manželky (sestry žalobcu) je vyhrotený, negatívny, až nepriateľský a výpovede ktorých sa javia ako nepresné a motivované záujmom pomôcť žalobcovi, keď vypovedali dokonca o veciach, ktoré sám žalobca ani netvrdil (bod 23 tohto rozsudku).

25. Súd na základe vyššie uvedených skutočností a záverov a hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, no najmä v ich vzájomnej súvislosti, má za to, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal bez akejkolvek pochybnosti svoje tvrdenia a uzavretie zmluvy o pôžičke. Súd aj s ohľadom na všeobecné závery týkajúce sa dôkazného bremena (uvedené v bode 14 a 15 tohto rozsudku) poukazuje na to, že bolo povinnosťou žalobcu svoje tvrdenia preukázať, pričom zmyslom takéhoto jeho dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Súd preto konštatuje, že pravdivosť tvrdení žalobcu preukázaná nebola, nezostávalo prijať iný záver než uvedený a žalobu zamietnuť.

26. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol a trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.